

Vodopády Tsusiat Falls potkáte
zhruba v polovině trasy West
Coast Trailu.

Přechod po dřevěné lávce, která
překlenuje jeden z mnoha vodních toků
ústících do Tichého oceánu.

Pláže pokrývají letité naplaveniny,
některé mají přímo bizarní tvary.

Všudypřítomní tuleni jsou zvědaví, ale taky obezřetní.

PRAKTICKÉ INFORMACE

DĚLKA
77 km, 6 – 7 dnů

DOPRAVA
Z Vancouveru trajektem do hlavního města Britské Kolumbie, Victorie. Dál stopem nebo autobusem West Coast Trail Express, který jezdí do Port Renfrew i Pachena Bay jednou denně jen v liché dny od 1. května do 20. září.

POVOLENÍ
Na trek je omezený počet míst a je potřeba zakoupit povolení (dá se i předem rezervovat), které stojí 127,5 kanadských dolarů (asi 2300 Kč) na osobu. Na stanici rangerů vás navíc proškolí, jak se chovat, pokud potkáte medvěda nebo puma, dostanete informace o přílivech atd. Více na www.pc.gc.ca.

PO STEZCE TROSEČNÍKŮ

Trek West Coast Trail při západním pobřeží kanadského ostrova Vancouver bývá označován mnoha superlativy. Stezka, která v 19. století sloužila k záchraně přeživších z desítek ztroskotaných lodí, dnes patří k nejkrásnějším i nejnáročnějším trekům Kanady. Prochází divočinou plnou medvědů, pum a vlků, nejsevernějším deštým pralesem planety i po opuštěných plážích Pacifiku.

77 km dlouhý West Coast Trail se vine skrz národní park Pacific Rim na ostrově Vancouver v Britské Kolumbii. Ostrov je skoro z jedné třetiny pokrytý neprostupným pralesem. Jedná se o nejseverněji položený deštný prales, jediný svého druhu v oblasti mírného pásma severní polokoule. Dá se v něm pohybovat jen po vyšlapaných stezkách, proto tu nehrozí „zakufrování“. Stezka podél jihozápadního pobřeží vede kolem pískovcových útesů, vodopádů, zátok a jeskyní i skrz indiánské rezervace. Zhruba týdenní trek se dá jít obousměrně, výchozími body jsou malé rybářské přístavy Port Renfrew na jihu nebo severněji položená osada Pachena Bay.

POHNUTÁ HISTORIE

Skaliska a útesy na západním pobřeží Vancouveru představovaly při osidlování tohoto území velké nebezpečí. Za mlhy a špatného počasí tu během 18. a 19. století ztroskotaly desítky lodí, což vysloužilo oblasti přezdívku „Pohřebiště Pacifiku“. Bouřlivé počasí bylo zlým snem všech mořeplavců. V roce 1786 ztroskotaly na útesech poblíž ostrova dvě britské expediční lodě, na kterých zahynulo přes sto mužů. Po několika dalších neštěstích dala kanadská vláda v roce 1891 postavit maják Carmanah Point, který měl dalším neštěstím zamezit. Zavedení důslednější signalizace a záchranného systému ale vyvolalo až ztroskotání výletní lodě SS Valencia v roce 1906. Za mlhavého a bouřlivého počasí loď ztratila orientaci a ztroskotala jen několik mil od majáku Carmanah Point. Na její palubě zahynulo víc než sto pasažérů včetně žen a dětí.

Po těchto tragických událostech byla vybudována stezka Dominion Lifesaving Trail (stezka na záchranu života), která sloužila k záchraně přeživších trosečníků.

V intervalech osmi kilometrů tu byly rozmístěny přístřešky s telegrafním spojením, nouzovým vybavením, zásobami i plánkem trasy. Dnes slouží, přejmenována na West Coast Trail, jako jedna z nejprestižnějších turistických tras Kanady. Po vybudování dokonalejšího navigačního systému už k dalším tragickým událostem nedocházelo.

DRSNÉ PODMÍNKY

West Coast Trail je právem pokládán za jednu z nejnáročnějších turistických tras v Kanadě. Ten punc mu dává především deštivé a velmi nevyzpytatelné počasí, které v oblasti panuje. Skoro nepřetržitě tu prší. Chůze po různorodých plážích, kde písek střídají kluzké balvany, kamenné průrvy a plotny obrostlé mechem, vyžaduje maximální opatrnost. Na cestě čekají četné vodou nasáklé žebříky, kde dochází k častým zraněním, podlézání a přelézání spadlých stromů a brody řek. Některé řeky

se překonávají pomocí zavěšených vozíků, zvaných cable car, na kterých se pomocí lana přitahujete na druhou stranu. Každý sebemenší potůček nebo říčka, ústící do Pacifiku, znamená strmý sestup několik set metrů k úrovni hladiny oceánu a zase výstup zpátky.

Výjimkou nejsou setkání s medvědem baribalem, někdy i s pumou. Podle instrukcí rangerů na startu treku je důležité v případě agrese neutíkat, ale schoulit se do klubička, a dělat tak „mrtvého brouka“. To je ale jen relativní, protože vždycky záleží na tom, za jakých okolností k setkání dojde a jakou má šelma momentální náladu.

S POŘÁDNÝM NÁKLADEM

Je potřeba počítat s tím, že půjdete opravdu natěžko, s 25 – 30 kg těžkým batohem. V kombinaci s bahnem, kluzkými žebříky a brody tohle dokáže nepřipraveným rázem změnit nádherný trek v nejhorší

životní zážitek. Přechod je opravdu náročný a určený jen pro zkušené a silné jedince. Každý rok tu záchranáři musejí během šesti měsíců zachraňovat v průměru šedesát lidí. Akce probíhají za pomoci vrtulníků a motorových člunů, proto je vhodné zvážit adekvátní druh pojištění.

Bivakuje se v předem určených kempech na plážích, kde v noci můžete poslouchat zpěv kytovců. Použití podrobné speciální mapy je nutností, protože jsou v ní označeny kempy a časy bezpečného průchodu jednotlivých úseků, vzhledem k mohutným přílivům. Náročný terén a neustále se měnící počasí dokonale prověří každého, kdo se rozhodne pro tenhle výjimečný trek. Já po jeho absolvování nemůžu jinak než ho doporučit všem, kteří hledají velké výzvy a hodlají si vyzkoušet hranice svých možností. West Coast Trail jsem zdolal za šest dní a na váze přítom ztratil sedm kilogramů. V mém srdci je navždycky uchovan jako jeden z největších životních zážitků. ■

TEXT A FOTO JIŘÍ JŮZL

AUTOR JIŘÍ JŮZL

Rodák ze Dvora Králové nad Labem, tramp, vodák, cestovatel, fotograf, muzikant a dobrodruh, spisovatel žijící v Trutnově. Autor cestopisu Z Trutnova na Nový Zéland – deník z vandru od protinožců právě vydává novou knihu Z Trutnova na Colorado River – splněný vodácký sen, tentokrát z prostředí mezinárodní expedice v arizonském Grand Canyonu. Více na www.jirijuzl.cz.